

Mirmohammad Fattahi
An-denken (Remembrance)

January 26 – February 9, 2018
Dastan's Basement
#6 Beedar, Fereshte St., Tehran, Iran
Telephone: +98 21 2202 3114
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

میرمحمد فتاحی
یاد-آوری

۶ تا ۲۰ بهمن ۱۳۹۶
زیرزمین دستان
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱-۲۲۰۲۳۱۱۴
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastaoutside

دستان برگزاری نمایشگاه انفرادی میرمحمد فتاحی با عنوان «یاد-آوری» در زیرزمین دستان را اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز ۶ بهمن ۱۳۹۶ افتتاح می‌شود و تا ۲۰ این ماه ادامه خواهد داشت. این اولین نمایشگاه انفرادی آثار میرمحمد فتاحی در زیرزمین دستان است. آثار این هنرمند پیش از این در یکی از پروژه‌های بیرون از دستان، «بی‌تاب» (وی-گالری)، به‌انتخاب آیدین خانکشی‌پور، آبان ۱۳۹۵) ارائه شده است.

میرمحمد فتاحی (م. ۱۳۶۶، کرج) دانش‌آموخته‌ی نقاشی از هنرستان هنرهای زیبای کرج و دانشگاه سوره تهران است. مسئله‌ی آثار او، مرگ و پرسش‌های حاصل از آن است — تا آن‌جا که در آثارش حدود نسبت انسان با اشیاء و عالم، از ناحیه‌ی توجه او به مسئله‌ی مرگ امکان ترسیم می‌یابد و «بازنمایی» می‌شود.

مجموعه‌ی «یاد-آوری» که در یک سال اخیر با تکنیک‌های متنوعی با مترپال‌های آبرنگ، رنگ اکریلیک، رنگ روغنی، مرکب و خودکار، کار شده است، نیز هم‌چون استعاره‌ای از مرگ ارائه شده است. میرمحمد فتاحی با تصویر ماهی‌ها، گوسفندان، پرندگان و خوک‌هایی که همانند صورتی ازلی از این موجودات، در تعلیق هستی/نیستی قرار دارند، سعی کرده تا با نمایش مرگ، تصویری از آگاهی اولیه ارائه دهد.

او درباره‌ی «یاد-آوری» می‌گوید: «با مرگ، همه چیز معنا می‌یابد. من ماهی یا پرنده‌های مرده می‌کشم تا درباره‌ی مرگ پرسش کنم. آیا مرگ پایان است؟ یا پایان امکان؟ هرچه باشد، وقتی همه چیز تمام می‌شود، تازه می‌توانم راجع به وضعیت اولیه فکر کنم. در این آثار سعی کرده‌ام به جای شخصیت‌سازی، تصویرهایی کلی ارائه دهم. خود نقاشی کردن هم برایم چنین وضعیتی دارد — نقاشی خودش یکی از سوژه‌های من است؛ آن را دور از روندهای زمانه در نظر می‌گیرم، به طوری که برایم وجهی مطلق و ابدی دارد.»

میرمحمد فتاحی درباره‌ی این نمایشگاه می‌گوید: «سعی کرده‌ام گردهمایی‌ای از چیزها پیش رو بگذارم که مجموعاً کارکردی منسجم داشته باشند. سوژه‌هایی که انتخاب کرده‌ام، قابلیت ارتباط بلافاصله دارند.» در میان سوژه‌های نمایشگاه، تنها میمون‌ها هستند که در حال گذران زندگی تصویر شده‌اند. این میمون‌ها گونه‌ای اجتماعی به نام «بونوبو» هستند که از نزدیک‌ترین خویشاوندان انسان به‌شمار می‌روند. در آثار، بونوبوها، نگاهی به بیرون نقاشی دارند، استعاره‌ای از مرگ که هم در آثار دیگر نمایش و هم به‌طور کلی، آن را به‌صورت عاملی خارجی در نظر می‌گیرد.

Dastan is pleased to announce Mirmohammad Fattahi's solo exhibition titled "An-denken (Remembrance)" at Dastan's Basement. The exhibition will be open for public viewing from January 26 through February 9, 2018. This is Mirmohammad Fattahi's first solo exhibition at Dastan's Basement. His work was previously featured in a Dastan:Outside Project ("Agog", curated by Aidin Xankeshipour, V-Gallery, November 2016).

Mirmohammad Fattahi (b. 1987, Karaj, Iran) is a graduate of painting from Karaj School of Fine Arts and Soureh University (Tehran). His works frequently deal with death and questions around death. In his works, humans' relation to objects and the world around, are given the possibility to be delineated based on their relativity to the issue of death.

"An-denken", which has been created over the course of one year using a wide variety of techniques and materials such as watercolor, acrylic and oil paint, ink and pen, also present themselves as metaphors of death. Mirmohammad Fattahi paints fish, sheep, birds and pigs suspended in being/non-existence, like eternal archetypes, to present an image of 'original consciousness' by alluding to death.

Discussing "An-denken", the artist says: "With death, everything is given meaning to. I paint dead fish or birds to ask about death. Is death the end? Or the end of a possibility? Whatever it is, it is only when everything ends that I can think about the original state. In these works, I have tried to present generic forms instead of creating characters. For me, painting itself has a similar line of inquiry —it is a subject; I think of it as independent of historical trends, thus it has an absolute and everlasting aspect to it."

Continuing about the exhibition, Mirmohammad Fattahi says: "I have tried to show a gathering of things that seek a cohesive whole and function. The subjects I have chosen can be immediately related to." Among the subjects in this exhibition, only the chimps are seen to be alive. These are 'bonobos', a very social species that are believed to be the closest extant relative to human beings. The bonobos look outside the paintings, a metaphor of death that sees it as an external parameter both in the other works of the exhibition and in general.